

15 SEP. 1978

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

XXVII. évfolyam 4. sz. 1978

Elkészett kép, de annál értékesebb. Szívünkbe mélyen belerögződött ez a kedves emlék D. Dr. Béky Zoltán amerikai ref. püspök úr látogatása Caracasban.

S o k f é l e

folyóirat kerül szerkesztőségünk asztalára. Most legutóbb Indiából kaptunk egy különös képes újságot. Vallásos emberek társasága adja ki, de azt már nem lehet megállapítani, hogy közelebbről mit hisznek ezek az emberek. Amikor elkezdtük olvasni a több mint ötvenoldalas kiadványt, mindjárt láttuk, hogy ez a társaság nem valamelyik régi vallásos t a n, hanem egy élő s z e m é l y , egy nagy hatású tanító-mester - az ő nyelvükön: egy g u r u - köré szerveződött. Bhagwan a neve ennek a mesternek. Ő vezeti a közös meditációs gyakorlatokat és kötetlen beszélgetések formájában ő adja tovább az új "tudományt". Azért olvastuk végig a továbbiakban az egész füzetet, mert ennek egyetlen témája: Jézus. Világosan kitűnik a különböző fejezetekből és gondolatmenetekből, hogy ebben a lelki tanítóban, ebben a guruban, szinte megtestesül a többezeréves hindu vallásból-cselet. És íme: ez az ember most Jézusról tesz bizonyosságot. Érdemes odafigyelni a szavára.

A bevezetésben ezt mondja: "Nem vagyok lelkes, nem vagyok misszionárius, nem tartozom egyik keresztyén felekezet körébe sem. Jézushoz nincsen semmi közöm azon kívül, hogy nagyon szeretem Őt..." Szerinte a nyugati világ teológusai a saját árva értelmükre támaszkodnak és ezért mindig csak Jézusról írnak. Holott Jézusból kellene írni: a Vele lehetséges közösség átélése során szerzett tapasztalatokról kellene bizonyosságot tenni. Ha mindig csak Jézus r ó l beszélünk, igazában önmagunkat adjuk tovább az embereknek s maga az élő Jézus Krisztus néma

és a kegyes szavak tömlöcébe bezárt fogoly marad - mondja.

Másik helyen ezt olvassuk: Jézus egészen más, mint Budha. Budha is, Jézus is elsegít a belső csöndre, a lélek békességére. De Jézus belső csöndje egészen más mint Budháé.

Két híres festő élt egy császár udvarában. Mindkettő nagy művész volt, de ketten kétféleképpen látták a világot, kétféle felfogásban festették a képeiket. Állandóan versengtek egymással és bizony, nehéz volt eldönteni, hogy melyik érdemli meg az elsőséget. A császár egyszer így szólt hozzájuk: Mindketten fessetek képet ugyanarról a témáról, akkor majd kiderül, hogy melyikötök nagyobb művész. Fessétek meg nekem a c s ö n d e t! Haladéktalanul munkához fogtak mindketten.

Az egyik gyönyörű tájképet festett: távol méltóságteljesen koszorúzták a magas hegyek azt az idillikus és csöndes tavat, ami a kép középpontjában volt. Egyetlen falevél sem rezdült, egyetlen kis hullám sem fodrozta a mozdulatlan víz felszínét. Nyugalom, békesség, csönd uralkodott az egész tájon.

A másik festő hatalmas vizesést festett a kép közepére. Olyan élethű volt minden, hogy szinte hallani lehetett a hatalmas víztömeg dübörgő zuhanását a fenti sziklapárkányról a lenti sziklapadra. De a kép egyik szélén egy faág is látszott, ami mélyen benyúlt a vizesés térségébe. A faágon egy kicsi fészek volt s benne egy parányi kis vörösbegy pihent lecsukott szemmel...

Budha csöndje és békessége olyan - így tanít a híres guru: Bhagwan -, mint amiről az első kép beszél: csönd van, mert n e m m o z d u l semmi. Ez a csönd a szépen gondozott előkelő

kertek, a királyi udvarok halk és zavartalan csöndje.

Jézus békessége viszont olyan, mint amiről a másik kép beszél: félelmetes erők áramlása, ütközése k ö z b e n átélhető csönd és békeség.

Amaz így szól: kifelé a zajos világból a lélek csöndjébe !

Emez ezt hirdeti: bent a zajos világban is át lehet élni az Isten békességét, amely minden értelmet felülhalad (Fil.4:7),.

Fontos az is, hogy mi továbblépünk a "csönd" tudományánál. A böjti csönd időszakában nem állunk meg, hanem átlépünk a húsvéti evangélium hatalmas harangzúgásába és a Szent Lélek szelének zúgásába.

(Reformátusok Lapja)

*****

Emlékeztető!

Emlékeztetjük fiataljainkat a " heresztyén ifjúsági kiképzés dátumára. Augusztus 3.-án kezdődik és 13.-án fejeződik be Balneario Arapito-n. Kérjük a jelentkezéseket!

Szintén Balneario Arapiton rendezzük ifjúsági táborunkat augusztus hó 14 és 26 között.

F O N T O S ! A tábor ideje alatt minden nap lesz magyar foglalkozás! Tavrné L. Palma lesz az oktató.

Igyekezünk biztosítani helyet gyermekeinknek, mert sok a jelentkező!

EGYHAZUNK JÖVŐJE!

Bevezető gondolatok az 1973-ban Dr. Leskó Béla által készített magyarázó cikkhez, melynek címe

"Gondolatok a venezuelai evangélikus egyházi szervezet jövőjéről".

Azért közöljük le Dr. Leskó Béla cikkét teljes mértékben, mert ma amikor már 1978-at írunk, még mindég nem történt semmi érdemleges intézkedés, hogy Egyházunk jövőjéről gondoskodjunk. Ma is meg van minden úgy amint azt 25 évvel ezelőtt megalkottunk, de semmit sem fejlődött. Ma ugyan azokat a kérdéseket tesszük fel mint négy évvel ezelőtt, amikor én ideérkeztem éppen úgy mint az előző években tettük. Pedig az egyház jövője nem szerencse dolga, még csak nem is a Luteránus Világszövetség felelőssége, hanem egyenesen és félremagyarázhatatlanul a miénk, egyházunk tagjaié.

Az ez évi Consejo Luterano de Venezuela közgyűlésén, melyen a gyülekezetek képviselői vettek részt, elhatároztuk, hogy az új elnök (a mi esetünkben Hansruedi Peplinski lelkész) végig kell látogassa a C.L.V. gyülekezeteinek presbitériumait abból a célból, hogy személyesen adjon magyarázatot a felvetendő kérdésekre s ez által ő is tiszta képet kapjon a közhangulatról. Sajnos a mi esetünkben nem volt túlságosan sikeres a találkozás.

É cikk leközlése után több fogalmat fogunk még megmagyarázni, hogy magyar gyülekezetünk tagjai valóban meggyőződjenek egy ZSINAT alapításának fontosságáról jövőnk érdekében. L.K.

A VENEZUELAI EVANGELIKUS EGYHÁZI SZERVEZET

J O V O J É R O L.

Van-e Egyház Venezuelában?

Természetesen ezt a kérdést igen-nel kell megválaszolnunk, hiszen mindenütt van Egyház a Reformáció tanítása szerint ahol az ígét tisztán és a Bibliának megfelelően hirdetik és a Szentségeket Krisztus rendelése szerint szolgáltatják ki.

Mindennek ellenére - egy kívülről jövő hamarosan felfedezi - vannak bizonyos elemek, amelyek egy egyház "földi" életéhez hozzátartoznak s amelyeket itt nem találunk meg. Gondolok ezen a ponton különösen három ilyen sajátosságra:

1. Az egy egyháztesten belül működő gyülekezetek rendszerint felelősséget vállalnak egymás sorsáért. Ez azt is jelenti, hogy az egész területet (földrajzilag) amelyért felelősséget vállalnak (ebben az esetben: Venezuela) mintegy "betöltik" vagy "fedezik" az egyházi szolgálattal kapcsolatban. Ezzel kapcsolatban tehát olyan valamilyen szervezeti hatósággal rendelkeznek, mely azt a tervezést és annak végrehajtását magára veszi.

Megfigyelésem szerint itt elméletileg megvolna a Consejo Luterano de Venezuela kereteiben, ez azonban nem működik, vagy valami oknál fogva nem veszi magára ezt a felelősséget. Azt sem látom, hogy a Consejo valóban képviselné a gyülekezetek teljességének az érdekeit és ügyeit kifelé és nemzetközileg, hiszen például a lelkész-utánpótlás kérdésében minden egyes "elismert" gyülekezet a maga lehetőségein belül intézkedik - vagy marad lelkész nélkül.

Hozzá kellene tartoznia egy ilyen Tanácsnak a feladataihoz annak is, hogy a gyülekezetek közösségét a nagyobb ekuménikus egységekbe úgy lokalisan, mint kontinentálisan, vagy világviszonylatban beépítse.

Erre sem látni jeleket.

2. Hozzá tartozik az "egyháznak levéshez" elemileg és teológiailag az igehirdetés, szentségek kiszolgáltatása és egyéb egyházi cselekmények kontinuitásának a biztosítása és az azért való felelősség. Ahol ez nincs, ott lehet "de facto" és "de emergencia" egyház, de nem egy jövőt jelentő valóságos és teljes egyház. Hiányzik a lelkészszentelés és az egyéb egyházi hivatalokba való beiktatásoknak a szabályozása és lehetősége. Ennek következtében az "Iglesia Evangélica Luterana de Venezuela" név használatának ellenére hiányzik egy az egyházhhoz tartozó lelkészi kar, vagy testület. Csak kölcsön lelkészek vannak, vagy tulajdonképpen egy egyházhhoz sem tartozó lelkészek voltak.

Meggyőződésem szerint a mai szervezet és megoldási lehetőségek az egyházi hivatal betöltésével és annak kontinuitásával kapcsolatban egy ideiglenes és már régen elmúlt korhoz tartoznak és nem adnak alapot a jövő - azaz egy Venezuelában a következő generációk számára is elképzelhető - egyháznak a biztosításához. E kérdések megoldásához a LVSZ nagyszerű segítséget adott és csodálni lehet, hogy a segítségeket mennyire nem adta megkötéssel. Másutt, más szervezetektől egészen más és kellemetlen tapasztalatokat tud a latinamerikai egyházi élet felmutatni.

De éppen az előbbi megjegyzés következményeképpen a további fejlődéshez megadott alapokat nem lehet örökkévalóvá tenni, hanem azokon tovább kell építeni.

3. Az "egyháznak levéshez" mindig és mindennütt hozzátartozott az, hogy az egyháztestet alkotó gyülekezetek felett van egy közösen megállapított forrásból eredő egyházi autoritás. Többről van szó, mint amit a jelenlegi Consejo jelent,

mely alapszabályai szerint "r e p r e z e n t á l"
- de nem "d ű n t". Ennek a kérdésnek nagyon sok
különböző szempontja van, de itt most csak párat
említettünk, hogy ahhoz tanulmányozás közben több
mást is hozzátegyünk:

Annak az egyénnek, vagy testületnek amelyre
az országos viszonylatban legmagasabb autoritást
átadjuk, kell lennie idejének és lehetőségének ah-
hoz, hogy munkáját elvégezze.

Jelenleg a venezuelai egyházközségeinket még
egy telefonszám, vagy egy közös hivatalos irattár
sem reprezentálja - s még kényelmetlenebb a hely-
zet ha arról van szó, hogy valaki mindannyiunk ne-
vében valamit is eldöntsön.

A Consejo jelenlegi laza formájában csak ak-
kor lehetne érthető, ha abban aktívan a Missouri
gyülekezetek is részt vennének. Így jobban lehetne
érteni azt is, hogy hiányzik belőle az autoritás.
De talán éppen azért ebben a formájában mint "nyit-
tott kapu" megmaradhatna. De nem helyettesíti azt,
amit mi keresünk.

Az egyházi autoritás hiánya az, hogy nincsen
lelkész-testület és nincsenek saját lelkészek, sem
pedig nincs lelkész-szentelés.

A keresett egyházi autoritás kezében kelle-
ne lennie nem csak a fentebb említettek létreho-
zása és végrehajtása, hanem a lelkészi kar pász-
torolása is (pastor pastorum). Ez magába foglal-
ja annak lehetőségét, hogy pl. egy lelkészi csa-
lád belső problémái, lelkész és gyülekezetek kö-
zötti viták és feszültségek, fegyelmi ügyek stb.
ne váljanak feltétlenül "ügyekké", hanem ugyanúgy
elintézését nyerhessenek, mint azt a lelkész sok-
szor megteheti a gyülekezeti tagok életével kap-
csolatban.

Mindennek ellenére szükség volna egy olyan
fegyelmi hatóságra, mely a gyülekezetek keretein
kívül áll.

Mindezek után ki-ki maga döntse el a feltett kérdéseinkre való választ. Szerintünk a válasz az, hogy az egyház-levés meg van alapozva és éppen ezért a fő kérdés amit fel kell tennünk ez: eljött-e az idő arra, hogy meg merjünk tenni egy következő lépést?

Igy is mondhatnánk, "potenciálisan" sok minden megvan - s jobban, mint sok más helyen, de az a meggyőződésünk, hogy a már kapott és megszerzett talentumokat gyümölcsöztetnünk kell.

Milyen lehet egy egyházi szervezet?

Amit itt most elmondunk nem más, mint egyes irányelveknek a felsorolása. Egyet az irányelvek közül, vagy annak változatát kell magunkénak tenni ahhoz, hogy azután egy más alkalommal részletekbe bocsátkozhassunk.

1. Püspöki egyház.

Ebben az esetben az egyházi szervezet feje egy "egyházi" személy, lelkész, klerikus. E szervezet teljesen független attól, hogy maga a püspöki cím használtatik-e vagy nem. A lényegről van szó.

Nem a tradicionális most már mindenütt eltűnően levő epizkopalizmusra gondolunk, melyet mi magyar protestánsok nem ismerünk, hanem arra amikor ez a püspöki személy elsősorban a lelkészek lelkésze, az egyház lelki irányítója és annak a többségében laikusokból álló testületnek az elnöke, mely legfelsőbb fokon az egyház ügyeit intézi. Nem feltétel az, hogy e személy életfogytiglanra legyen választva. A mai élet munkaritmusában ez egyre inkább eltűnik, de lényeges az, hogy ez a személy - meghatározott kereteken belül - önmagában is dönthessen véglegesen, vagy "ad referendum".

Nekünk meglehetősen furcsán hangzik, hogy olyan kis egyházak mint ez itt, a püspöki címet használják, de nagyon nehéz spanyolul helyes címet találni. A csilei egyház úgy oldotta meg, hogy elnö-

két spanyolul és angolul püspöknek, németül egyházelnöknek nevezi. De a lényeges nem a cím, hanem az egy személynek adott autoritás tartalma s határai.

2. A Presbitériánus Egyház.

Ebben az esetben minden autoritás a helyi, kerületi vagy országos presbitériumok kezében van. A legelső ember rendszerint világi, mint az évi közgyűlés elnöke. Az egyházi ember a "moderator", aki egyszerűen a legfelsőbb presbitérium elnöklője minden más hatáskör nélkül, ahol önállóan dönthetne. Erre vonatkozólag a megfigyeléseim a következők:

a) Sok esetben, ha az egyház nagy (pl USA), minden hatalom az exekutív-alkalmazottak kezébe kerül s az egyház nem "teologailag" hanem politikailag és adminisztratív lesz vezetve.

b) Más esetekben magának a moderátornak a szerepe olyan kicsi, hogy - különösen kívül állók számára - lehetetlen megérteni, hogy ki és mikor reprezentálja az ilyen egyházat. Minden a konsistoriumtól függ.

c) Ismét más esetekben maga a választott konszisztórium is csupán adminisztratív testté változik át, mert csak az évi közgyűlés, vagy szinódus dönthet a legtöbb esetben s az is sokszor akadályoztatva van a helyi gyűlekezetek jogvédelme miatt.

3. A Kongregacionalista Egyház.

Minden gyűlekezet teljesen önálló s csak akkor és abban egyesülnek az évi "konferenciára" amikor és amiben jónak tartják. A mi itteni helyzetünk ilyen. Ez az egyházzervezet segíti a helyi felelősségvállalás kifejlődését, de két veszéllyel jár:

a) Amikor a "konferencia" különleges titkárságokat, bizottságokat, stb. állít fel, azok meglehetősen kontrol nélkül működnek.

b) Ma a szükségét senki be nem látja, szétmorzsolódik az egység, mint itt.

4. A Zsinati Egyház.

Talán a mi tradícióink ennek felelnek meg a legjobban. Itt a püspöki, vagy hasonló autoritás nincsen kizárva, de ugyanakkor biztosítva van a gyűlekezetek direkt és indirekt képvisellete is a döntésben. A legfelsőbb törvénykező testület a zsinat - nem egy személy, de egyes személyek felelősségvállalása is természetes és harmóniában tartható a közösség érdekeivel.

=====

Természetesen ezek a leírások nagyon sematikusak, de mégis segíthetnek bennünket a beszélgetésben s azoknak a kérdéseknek az eldöntésében, amelyeket itt most felsorolunk s melyekhez még több is hozzáfűzhető:

1. Melyik egyházszerkezeti forma vagy annak helyi viszonyokra való átalakítása felel meg nekünk legjobban?
2. Mit jelentene egy ilyen egyházi szervezet az egyes gyűlekezetek számára?
3. Volnának-e a gyűlekezeti munkák mellett közösen viselt munkák és felelősségek? (Pl. Szórványok).
4. Mit jelentene egy ilyen szervezet nemzetközi vonalon? LVSZ, Frankfurt, stb.
5. Hogyan lenne megoldható a caracasi "mamut-gyűlekezet" viszonya a vidéki kisebbekkel szemben? Vagy annak feloldását jelentené?
6. Kellenének körzetek? Pl. Caracas (+ Kelet), Közép, Nyugat?
7. Számba kell venni a Missouri munkáját a tervezésnél?
8. Milyen lenne a képviselleti aránya az egyes gyűlekezeteknek?
9. Mit jelentene mindez anyagilag? (Központi iroda, fizetések, LVSZ segélyek, stb.).

Dr. Leskó Béla (1973)

Tanulmányi utazás beszámolója. 1° rész.

Már elmúlt öt hét a Lutheránus Világszövetség Női Osztálya által rendezett szemináriumból melyen keresztyény nőket képeznek ki vezetőnek haladó fokozaton. A Bossey-i kastélyban, Genfhez közel rendezték meg ezt a tanfolyamot. Venezuelából engem küldtek ki erre a tanfolyamra.

Megpróbálok leírni röviden összefoglalva a történeteket, melyben nem egyéni meggyőződéssem hanem az események a mérvadók.

Megérkeztem Genfbe május 7.-én ahol a Női Osztály két vezetője várt, a két Éva és még két kolléganő, akik szintén résztvesznek a tanfolyamon; egy orvosnő Bandung-ból (Indoneszia) és egy finn misszionárius nő. Két autón érkeztünk a kastélyba, persze európai kis kocsikkal kb. 10 perc alatt. A kastély gyönyörűen fekvésű, nyugodt, csendes, jól ápolt kert és park körülötte, beágyazva a Jura hegy és a Léman tó közé. A tó part 2 km-re van innen s a levezető út fáktól és bokroktól árnyékos. Hogy nagyobb mennyiségű vendéget tudjanak elszállásolni a Bossey-i ökömérikus intézetnek van másik épülete is vagy 500 méter távolságban melyet Petit Bossey-nek hívnak. Ebben az épületben kaptam egy kis manzard szobát a második emeleten.

Május 8, hétfő. Elkezdődött a hivatalos program s így jöttünk rá, hogy 37-en vagyunk 25 országból. Nyugat és Kelet Németország, Argentína, Belgium, Brasil, Skócia, Etiópia, Filipinas, Finnország, Guyana, Honkong, India, Indoneszia, Salamon szigetek, Kenya, Libanon, Namibia, Papua-Uj Guinea, Rodesia, Sierra Leone, Délafrika, Tanzania, U.S.A. Venezuela. A résztvevők kora 23 és 54 között van a legkülönbözőbb hivatással vagy foglalkozással. Egyetemi tanárnő, teológiát végzett lelkésznök, diakonisszák, teológiai tanulók (arab irodalmat), középkisvárosi tanárnők, orvosnő, apáca, szociális munkát végző nők, misszionárius nők, iskola igazgatónő, szociális munkások igazgatója, nőgyógyászati elnöknők, akik felnöttek tanításával foglalkoznak, biztosítási ügynőknő, és egy pár püspök felesége vagy lelkészek feleségei.

Kezdetben csak annyi közünk volt egymáshoz, hogy nők vagyunk, hogy keresztyének vagyunk, hogy tudunk eléggé angolul és hogy mindnyájan benne élünk a keresztyén egyház életében.

Minden másban, mint kultúra, bőrszín, nevelés, eredet, étkezés, öltözködés, gondolkozási mód, családi állapot, társadalmi helyzet és nívó, pénzügyi helyzet stb. a leg elképzelhetetlen különbözőség. Bizony nehéz volt hozzászoknunk a hívős svájci tavaszhoz mely rengeteg esőt hozott, a jó svájci koszt-hoz, mely svájci szemmel nézve kitünő de rettenetesen különös és furcsa ha hongongi, indonéziai vagy éppen afrikai szemmel nézzük.

De minden különbözőségnek ellenére is heresztyén szellemben és megértően élünk együtt mely kimondhatatlan magasztos tapasztalat. Együtt tanulunk és gondolkodunk és részesülünk mindenben. Állandóan kérünk és adunk, mely néha fantasztikus eredményeket és örömet szolgáltatnak bár nagy néha akaratlanul is megsértünk valakit mert még nem ismerjük gondolkodási módját és szokásait.

A tanfolyamon a L.V Sz. tagjai, más Genfben székelő világ-szervezetek alkalmazottai, heresztyén szervezetek vezetői adnak elő. Témáink pl.: "Az egyház, feladata, szolgálata, természete, szervezete és elhívása" vagy "A nő az Új-Testámentumban" vagy "Csoportban való viselkedés" (Comportamiento en Grupos) vagy "A heresztyének társadalmi felelőssége" vagy "Mexico terve a cselekedetre - Az Egyesült Nemzetek évtizede a nőhért" és az előadásokat követő vitákban és hozzászólásokban jövünk rá, hogy vágyaink, álmaink, örömeink alapján véve ugyan azok. Sőt a problémáink, bánatunk és aggodalmaink is szinte egyeznek hiszen mindnyájan heresztyén nők vagyunk. Ami különbözik az a helyzet, a lehetőségek és a körülmények: több helyen a világban az első nagy SZŰKSEGT volna, hogy befejeződjön a háború, hogy meg kezdhesse az újracoépítést, hogy rendeződjön életük és hogy neki állhassanak egy értelmesebb élet kifejlesztéséhez. Mással a legfontosabb az élelem előteremtése a termelés emelésével vagy éppen még gyarmati sorban élők első rendű szükséglete a függetlenség megszerzése volna.

Mindnyájan úgy érezzük, hogy a társadalmi elrendeződésnek igazságosabbnak kellene legyen a nőkhel, ahol az ember mint Isten gyermeke rendelkezzen azzal a szabadsággal mely felhatalmazná a nőt is az egész világon, hogy saját maga válassza meg életének útját, tanulmányait, akaratára szerint vállaljon részt az emberiség életében és annak fejlődésében. Mindnyájan kivétel nélkül heresztyén társadalomban szeretnénk élni és ha lehet egy megújult heresztyén egyházban.

A viták során sok-sok ilyen és hasonló véleményt hallunk, mert egy új keresztyén egyház és új társadalomban elérhetnénk, hogy nagy betűvel írják "SZERESD FELEBARATODAT MINT TENMAGADAT" ami ne csak frázis, hanem élő valóság legyen.

A különböző országokból jövők között a legnagyobb véleménykülönbség akkor látszik amikor a haladásról beszélünk. Természetesen mindenki a saját országának szempontjai alapján óhajtja a haladás útját megszabni vagy lát járható utakat. Ennek ellenére legtöbbször a végén, sok beszélgetés után mégis közös nevezőre jutunk a következő összegezésben:

"Ha a keresztyén jóakaratot tetézzük komoly munka vágygal és van bennünk józan ész és van mérsékelt anyagi fedezet, és ha kedvel és hittel dolgozunk, akkor az eredmények fokozatosan elvezetnek bennünket egy fejlődő és haladó keresztyén társadalomhoz mely igazságosabb mint a jelenlegi..!"

Sokunk számára felfedezésként mutathozik a reggeli áhítatok tapasztalata. Reggel mindég más és más kijelölt résztvevő nőtestvérek tartják az áhítatokat. Így jövünk rá, hogy nem csak az igaz hogy minden út Rómába vezet hanem az is, hogy sok-sok formája és módja van annak, hogy dicsérjük Urunkat, melyek szépek és megindítóak. - Itt meg kell említenem, hogy a résztvevők többsége luteránus de vannak katolikusok, ortodoxok, reformátusok, metodisták és a Skót Egyház tagja. Ez az összetétel az ökuménikus szellemét mutatja tanfolyamunknak.

Valami gyönyörű vidéken vagyunk, ahol tiszta időben látni Svájc legmagasabb hegycsúcsát a Mont Blancot. Ennek az álomszép környezetnek ellenére sem lehet vakációnak számítani itt létünket mert napi programunk lefoglal bennünket. Reggel 7-kor ébresztő, reggeli 8,15-kor, áhítat 8,45kor mely után 12.30-ig előadások vannak, melyeket csak az ebéd szünet szakítja meg s délután 6.30-ig tartanak. Utána mindjárt neki állunk a feladatokat kisebb csoportokban előkészíteni, levelet írni, olvasni, hogy másnapra előkészüljünk. Magunk takarítunk, mosunk - vasalunk, néha a konyhán is segítünk tányért törölni. Vannak külön programok is, mint Biblia tanulmányok, éneklés, bemutatni vagy elmondani országunk helyzetét és jelentőségét stb.

Ot hét után azt kérdezem, miért is nem lehetne összehozni az egész világot egy testvériségbe, mint mi élünk itt?

Mint Isten gyermekei törekedjünk erre a testvériségre!

Leskó Karolyné. szül. Torriani Editha

(Folytatása következik)

Gyülekezeti ABC

Adakozó

Eres kezével összehajtott papírt simít ki az íróasztal lapján a gondnok. A fiatal lelkész figyelmesen nézi a neveket az ívens a megajánlásokat. — Vajon összegyűlik-e időre a szükséges pénz? — ez foglalkoztatja őket, miközben a számokat összeadják.

De az adakozás nem a számokkal kezdődött. Megelőzte már az osztás művelete. Az Újszövetség nyelvén az adakozó: szétadako-

zót, azaz osztót jelent (Róma 12:8). Az osztás szintén visszavezethető egy összegező előzményre: mikor sokfelé osztott, megítélt szívünket — mint az ének mondja — „mindenestől az Úr elé viszem” hálaáldozatul, válaszként arra, hogy Krisztusban Ő is önmagával gazdagított meg engem (II. Kor. 8:9 és 9:5). Aki pedig a szorzást akarja megtanulni Isten számtanóráján, az Jézus kenyeret megtörő kezére figyeljen: „Ő úgy szoroz, hogy oszt” (Máté 5:19). Így „sokszo-

rozódik” meg a szétosztott kevés. Ezzel szemben Ananiás (Csel. 5:1—10) nemcsak eladott mezéjének árából „vont le”, hanem önmagát is „kivonta” a gyülekezet közösségéből.

Isten dicsóítására „adakoztak” a napkeleti bölcsek (Máté 2:11), ma pedig az istentisztelet szépségének, jó rendjének szolgálatára az úrasztali edények, terítők adományozói. De megáldja Isten azt is, aki jókedvvel, azaz hálából és önként azért ad, hogy „másoknak könnyebbségük legyen” (II. Kor. 8:13, 9:5, 7). Mert beteg gyermekeinknek, gondozásra szoruló öregeinknek — ezerszer áldottkezü ápolóikkal együtt — szükségük van arra, hogy könnyítsünk terheiken.

— Ne aggódjatok hát, lelkipásztor és gondnok testvérek: időre együtt lesz a szükséges pénz, és a sok adakozó majd arra gondolhat, hogy ők kaptak ajándékot: az adni tudás kegyelmét!

(Szentendré)

Bolyki János

*****

Pénztárosunk kéri gyülekezetünk tagjait, hogy felajánlott hozzájárulásait szíveskedjenek befizetni az egyházi irodában: vasárnaponként istentisztelet után, vagy hétköznapokon d.u. 3 és 7 között. — Gyors és praktikus módja a befizetésnek egy csekk küldése is, ebben az esetben kérjük azt a CONGREGACION HUNGARA nevére kiállítani.

A jókedvű adakozót szereti az Isten.

CONGREGACION HUNGARA
Apartado 68. 360 Altamira
CARACAS 106

Rev. George POSFAY
THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
Route Fernex 15
DH-1211 GENEVE 20
Suiza

IMPRESOS

Lelkész: nt. Leskó Károly

Istentiszteletek: Minden vasárnap reggel 9 órakor.

Vasárnapi iskola: Minden vasárnap az istentisztelettel egy időben a gyermekprédikáció után.

Lelkészi Hivatal telefonszáma: 33-73-52

Lelkészi Hivatal és a Templom címe:
Prol. 4a Av. con 3a Transv. de Altamira,
Quinta "La Reforma", Urb. La Castellana. Caracas.

